

*Overdenking n.a.v. Leviticus 23: 39–43, Deuteronomium 16:14 en Zacharia 14: 16
op startzondag 27 september 2015 Goede Rede – door Harry Knot*

'Loofhuttenfeest'

Afgelopen maanden waren honderdduizenden, misschien wel een miljoen mensen vanuit het Midden-Oosten op de vlucht, op weg naar het beloofde land Duitsland, het land van melk en honing. Achterna gejaagd door dictators uit Syrië, IS-gebieden en andere. Er is een tekort aan water en voedsel, verblijvend in tentjes en andere tijdelijke gammele bouwsels. Velen stierven onderweg en kinderlichaampjes spoelden aan op het strand. De doortocht werd aanvankelijk geweigerd door sommige landen. In de landen van eerste aankomst ontstond paniek en zij wilden geen doorgang verlenen.

Er zijn parallellen met het volk Israël, maar ook verschillen.

Wat heeft dit met het thema van deze dag '*samen onder één dak*' te maken?

Wat heeft Loofhuttenfeest hiermee te doen?

Vast staat: de vluchtelingen willen naar hun beloofde land, om met de oorspronkelijke bewoners samen te wonen onder één dak en in vrede.

Er is geen toeval in de wereld en vandaag ook niet hier in Goede Rede. We vieren nu de opening van het kerkelijk jaar, de Startzondag. Alle religieuze organisaties die gebruik maken van de Goede Rede zijn hier samen. Van de Antilliaanse tot aan de Vietnamese, van Katholiek, Protestant en Doopsgezinde tot aan de Liberale Joden. Voor allen begint het nieuwe religieusjaar.

In de Joodse wereld begonnen de voorbereidingen met het Rosj Hasjana (het joods nieuwjaar) met de 10 dagen van inkeer, bezinning en om met de naaste, dichtbij en veraf, in het reine te komen.

Na de 10 dagen van berouw en bekering komt de dag van Jom Kipoer (de grote verzoendag) om bij God om verzoening te smeken. Om met God ook in het reine te komen.

God wenst, wanneer dat wij met Hem in het reine willen komen, wij eerst ons best doen in het reine te komen met onze naaste.

Als de verzoening heeft plaatsgevonden, kan met een 'nieuw begin' worden begonnen.

In de Joodse wereld is dit met het Loofhuttenfeest dat vanavond begint.

Het Loofhuttenfeest kijkt terug naar het verleden, naar het heden en naar de toekomst.

Als eerste kijkt het feest terug naar het verleden. De reis van Egypte naar het beloofde land door de onherbergzame woestijn Sinai. 40 jaren lang, als vluchteling op zoek naar een beter leven, eerst achterna gezeten door Egyptische soldaten.

De Israëlieten verbleven in tijdelijke onderkomens. Er was gebrek aan water en voedsel.

Later werd de doorgang door landen met het nodige geweld geweigerd. Een tocht waar werd gevochten. Hun vluchttocht was zo erg dat niemand het overleefde, alleen hun nageslacht. Slechts zij bereikten het beloofde land Kanaän waar hun aartsvaders, Abraham, Isaäk en Jakob hebben gewoond.

Het herinneren is om lessen te leren uit die geschiedenis voor zaken die weer kunnen gebeuren. Het is belangrijk om een vrij en verantwoordelijk mens te zijn.

Het Loofhuttenfeest is ook voor nu, een oogstfeest voor het volk Israël, voor de joden, waarin de dankbaarheid van het volk tot uiting komt en voor de zegeningen die zijn gegeven.

Hierbij staat centraal de Soeka, de loofhut. Het doet er niet toe met wat voor materiaal het gemaakt is, van metaal, hout, bamboe, zeil of netten. Als het maar afgedekt is met takken en in het dak opening zit, zodat de hemel, de maan en de sterren gezien kan worden.

Daar verblijft men elke dag enige tijd in, om te eten en te slapen. Alleen in Nederlands klimaat maakt het vaak onmogelijk om daarin te slapen, vanwege de kou en de regen. Op de tafel in de loofhut staat een schaal met oogstproducten zoals fruit en de Loelaf.

Het Loofhutfest ziet ook uit naar de toekomst, naar de messiaanse tijd. De tijd waar alle volkeren samen komen om het feest in harmonie en voorspoed te vieren. In een wereld waar iedereen in vrede kan leven. "*Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden.*" (Jes.11:6).

Dan zullen in die messiaanse tijd alle volken jaarlijks bij elkaar komen om de Eeuwige, onze God, te loven.

Hier in deze ruimte is een voorproefje en we hebben een loofhut. Met 6 geloofsrichtingen zijn we bij elkaar gekomen om deze Startzondag te vieren, samen onder één dak. Het dak van Goede Rede. Daar is een goede reden voor. Dit gebouw biedt onderdak aan, om God te eren en te loven, afzonderlijk of nu gezamenlijk.

De loelaf staat symbool voor eenheid in verscheidenheid. Zij staat tevens symbool voor de oogst, want God heeft voor de oogst gezorgd, wij zijn de arbeiders op het veld.

De loelaf bestaat uit drie soorten takken, de palmtak, de mirte en de wilg. Samen met de ètrog staan zij voor de belangrijkste delen van het lichaam. De ètrog is het hart, de palmtak is de ruggengraat, de mirte is het oog en de wilg is de mond.

De loelaf heeft ook nog een andere betekenis. Zij staat voor de verscheidenheid van het volk.

De ètrog heeft smaak en geurt. Zij symboliseert hen die kennis hebben van de Tora, de boeken van Mozes en Gods Woord, en zij doen goede daden.

Het fruit van palmboom (de dadels) heeft smaak maar geen geur. Zij symboliseert hen die kennis hebben van Gods Woord, maar geen goede daden doen.

De mirte heeft geen smaak maar geurt wel. Zij symboliseert hen die geen kennis van Gods Woord hebben maar wel goede daden doen.

En de wilg heeft geen smaak en geen geur. Zij symboliseert hen die geen kennis van de Gods Woord hebben en geen goede daden verrichten.

Samen zijn zij als volk gebundeld en vormen een éénheid. Éénheid in verscheidenheid.

Zonder die éénheid kan een Lichaam niet goed functioneren.

Het verlangt tolerantie van ons, want voor iedereen is een plaats.

De loelaf symboliseert tevens dat in de messiaanse tijd alle volken samengebundeld zullen worden en één zullen zijn in geloof om samen tot God te komen.

Zo zullen wij als verschillende geloofsgemeenschappen voor God een éénheid worden.

Hier is vandaag een stap gezet naar die éénheid, "*samen onder één dak*" op deze Startzondag.